

Ruth als bruid van Boaz

Lessen uit Ruth 3 en 4

Laten we goed letten op het onderwijs dat Ruth ontving van Naomi (3:1-5). Ruth leerde het geheim van de rust, zodat het goed met haar zou gaan. Naomi vertelt over Boaz, wie hij is en wat hij zal gaan doen. Als zij zegt: 'Boaz is onze bloedverwant', bedoelt ze eigenlijk: 'Hij is één van ons en we kunnen aanspraak op hem maken'. Zo kunnen wij zeggen dat Christus van ons is, want Hij is in het vlees gekomen en heeft onder ons gewoond. Hij is voor ons gestorven en opgestaan en noemt ons Zijn broeders. Hij zei tegen Maria: 'Ga heen naar Mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God' (Joh. 20:17).

Verder vertelt Naomi Ruth wat Boaz gaat doen: 'Zie, hij gaat vannacht op de dorsvloer gerst wannen'. Er is een parallel te trekken: de hele en lange donkere nacht is onze Bloedverwant, onze Boaz, bezig met gerst wannen. De Heer Jezus houdt Zich nu niet bezig met het kaf; dat zal Hij in de toekomst doen op de dag van het oordeel. Nu is Hij bezig met de Zijnen: Hij want de gerst. Met andere woorden: Hij heiligt de Gemeente, 'opdat Hij haar in heerlijkheid voor Zich zou plaatsen, een gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks...' (Ef. 5:27). De Heer in de hemel houdt Zich bezig met de Zijnen, met het oog op de toekomst.

Als Ruth zich bewust is van haar aanspraken op Boaz, leert Naomi haar hoe zij zich hoort te gedragen, zodat zij geschikt gezelschap is voor Boaz. Als we ons realiseren dat we van Christus zijn, Hem toebehoren en dat Hij vóór ons is, zullen we zeker naar Zijn gezelschap verlangen. Zijn nabijheid vereist een passende toestand van ons hart en dat wordt, in type, voorgesteld door de instructies die Naomi aan Ruth geeft. Zij zegt: 'Was je dan en zalf je en doe je kleren aan'.

'Was je' is het eerste dat noodzakelijk is en doet denken aan de voetwassing door Christus (Joh. 13). Eerst moesten de voeten van Johannes gewassen worden, voordat hij kon aanliggen in de schoot en tegen de borst van de Heer Jezus. De voetwassing komt vóór de rust van het hart. De Heer had tot Petrus gezegd: 'Als ik u niet was, hebt u geen deel met Mij' (vs. 8). Door Zijn werk hebben wij deel aan Hem, maar om deel te hebben mét Hem, om gemeenschap te hebben met Hem in het huis waar Hij is heengegaan, moeten onze voeten gewassen zijn. Wij laten vaak achteloos toe dat de verontreinigende invloeden van de wereld bij ons binnensluipen, waardoor onze verlangens uitgaan naar aardse dingen.

Als wij de voetwassing verwaarlozen, neemt de verontreiniging toe. Onze gedachten worden belemmerd en verlangens zodanig afgestompt, dat gemeenschap (relatie) met Christus vreemd en onbekend wordt. Laten we acht geven op de waarschuwing van de Heer: 'Als u deze dingen weet, welgelukzalig bent u als u ze doet' (Joh. 13:17). Het was niet voldoende dat Ruth te horen kreeg dat zij zich moest wassen, zij moest het ook doen. Het goede uit Johannes 13 ligt niet in de kennis van de waarheid, maar in de praktische verwerkelijking daarvan.

Maar er is meer nodig: nadat Ruth zich had gewassen moest zij zich zalven. Het is niet genoeg onze gedachten te reinigen van zondige invloeden, want de apostel vermaant ons: 'Overigens, broeders, al wat waar, al wat eerbaar, al wat rechtvaardig, al wat rein, al wat beminlijk, al wat welluidend is, als er enige deugd en als er enige lof is, bedenkt dat' (Fil. 4). Wassen verwijdert het negatieve, de

verontreiniging; zalven voegt iets positiefs toe: het laat een zoete geur achter. Onze gedachten en verlangens moeten niet alleen gereinigd worden van verkeerde invloeden, maar we moeten bezig zijn met de dingen van Christus, zodat we zijn omgeven door Zijn geur, passend bij Zijn gezelschap.

Naomi zegt na de zalving: 'Doe uw beste kleren aan'. Dit spreekt van het fijne linnen van de praktische gerechtigheid van de gelovigen. Filippi 4:8 spreekt over de zalving, vers 9 geeft het antwoord van het opperkleed, de praktische gerechtigheid: 'Wat u ook geleerd en ontvangen en gehoord en in mij gezien hebt, doet dat'. Het sleutelwoord in Filippi 4:8 is 'bedenk', in vers 9 is dat 'doen'. Als we meer gevoel hadden voor de liefelijkheid van Christus, zouden we sterker verlangen naar Zijn gezelschap en ons meer bewust zijn van Zijn aanwezigheid. Dat verlangen zou ons ertoe leiden meer daarin te oefenen. Dan blijven onze gedachten en verlangens, woorden en wegen bewaard voor verontreinigende invloeden en in verbinding staan met alles wat bij Christus past.

Ruth had alles gedaan om geschikt te zijn om bij Boaz te komen. Het vervolg van de weg is haar duidelijk: zij moet gaan liggen aan de voeten van Boaz en luisteren naar zijn woorden, zoals Naomi zegt: 'Dan zal hij je zelf vertellen, wat je doen moet'. Dit doet denken aan dat liefelijke tafereel te Bethanië, waar Maria 'aan de voeten van Jezus zat en naar Zijn woord luisterde' (Luk. 10). Dit is tegenwoordig het grote gemis: in de haast en drukte van het leven is er weinig tijd om alleen te zijn met de Heer en naar Zijn woord te luisteren. Toch zegt de Heer: '... één ding is nodig'. Laten we luisteren naar de stem van de Heer door Naomi en laten we net als Ruth antwoorden: 'Al wat u zegt, zal ik doen'. Als we zo 'gewassen, gezalfd en gekleed' zijn, kunnen wij aan Zijn voeten zitten en naar Zijn Woord luisteren.

Als Ruth aan de voeten van Boaz ligt, wordt de aandacht in het verhaal meer op hem gericht. Hij werkt om aan de verlangens te voldoen, die zijn liefde en genade bij Ruth hebben opgewekt, maar hij werkt ook voor de voldoening van zijn eigen hart. Hierin zien wij het veel grotere geheim van Christus en Zijn verlangen naar de Gemeente. Niets schenkt Hem meer voldoening dan Zijn heiligen, die aan Hem gelijk zijn, bij Zich te hebben. Hij heeft de Zijnen lief en wil hen bij Zich hebben. Wij gaan naar de hemel, omdat Zijn liefde ons daar wil hebben.

Het was niet genoeg voor de vader om de vossen van de verloren zoon weg te doen en in zijn onderhoud te voorzien: de vader wilde dat de zoon geschikt was voor zijn tegenwoordigheid: bekleed met het beste kleed, sandalen aan zijn voeten en de ring aan zijn hand.

Het is niet voldoende voor Christus ons te bevrijden van het oordeel en te reinigen van de zonden; Hij wil dat wij bij Hem en aan Hem gelijk zijn. Met dit doel verzamelde Hij mensen om Zich heen, terwijl Hij het land doortrok. Hij riep de twaalf in de eerste plaats 'opdat zij met Hem zouden zijn' (Mark. 3:14).

Hiervoor bad Hij toen Hij zei: 'Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die U Mij gegeven hebt' (Joh. 17:24). Hij stierf 'opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem zouden leven' (1 Thess. 5:10). Met datzelfde doel dient Hij nu de Zijnen. Hij wast onze voeten, opdat we deel met Hem zouden hebben. Dit doel heeft Hij ook voor ogen, als één van de Zijnen ontslaapt: hij mag heengaan en met Christus zijn (Fil. 1:23), want dit is verreweg het beste. Wanneer de Heer ten slotte komt op de wolken om ons op te nemen, dan is het opdat 'wij altijd met de Heer' zijn (1 Thess. 4:18).

Dit is de gezegende waarheid die we leren aan Zijn voeten. Niet alleen dat wij Hem nodig hebben, maar ook dat Hij ons nodig heeft. Het is geen vanzelfsprekendheid dat wij Hem nodig hebben, maar het is een eeuwig wonder dat Hij ons nodig heeft. Maria leerde aan Zijn voeten dat Hij het zonder onze dienst kan stellen, maar Hij kan niet zonder ons. 'Van mijn Geliefde ben ik, en naar mij gaat Zijn begeerte uit' (Hoogl. 7:10) - dat is de grote en heerlijke waarheid die wij aan Zijn voeten leren. Ruth vertelt ons dezelfde waarheid, want aan de voeten van Boaz leerde zij dat niet alleen haar verlangen naar Boaz uitging, maar dat hij ook naar haar verlangde. Nadat ze dit leerde, kon ze 'stil afwachten' wat Boaz ging doen (3:18).

Er ligt een diepe betekenis in de manier waarop Boaz te werk ging om rust en voldoening te vinden voor zijn eigen hart en dat van Ruth. Eerst lezen wij over zijn vriendelijkheid tegenover haar. Dat wordt gevolgd door het werk dat hij voor haar doet. In hoofdstuk 2 wint hij haar genegenheid; in hoofdstuk 3 staat hij haar toe om op een gepaste manier de liefde in haar hart te volgen, waarin hij zich een plaats heeft verworven.

Nadat Ruth alle anderen heeft afgewezen en Boaz is gevolgd, krijgt zij nu de zegen te horen die haar ten deel valt: 'Gezegend mag je zijn' (3:10). Daarna bant hij elk spoor van vrees uit haar hart door te zeggen: 'Wees niet bevreesd' (3:11). Tenslotte verzekert hij haar dat elke hindernis voor de vervulling van zijn plannen overwonnen zal worden. Intussen voorziet hij rijkelijk in alles wat zij nodig heeft. Hij geeft haar zes maten gerst. Toen zij haar eigen zegen zocht, had zij 'ongeveer een efa gerst' ingezameld (2:17). Nu zij Boaz zelf zoekt, krijgt zij 'zes maten gerst' (3:15). Maar 'zes' is nog geen zeven, het getal van de volmaaktheid en volheid. Hoeveel gerst ze ook zou krijgen, het zou haar geen volmaakte bevrediging schenken.

Zo werkt de Heer voor de Zijnen. Hij schenkt een bijzondere zegen aan hen die het grote geheim kennen dat de Heer ons voor Zichzelf nodig heeft. Dat verdrijft alle vrees en geeft ons heilige vrijmoedigheid. Zijn we er niet van harte van overtuigd dat niets Hem kan verhinderen om Zijn plannen met ons in vervulling te laten gaan? Intussen voorziet Hij in al onze noden en stelt Hij ons in staat om, net als Ruth, 'stil af te wachten'. Wij weten dat Hij niet zal rusten voordat Hij 'vandaag' deze zaak tot een einde heeft gebracht. Hij verlaat niet wat Zijn hand begon, want 'Hij Die een goed werk in u begonnen is, zal het ook voltooien tot op de dag van Jezus Christus' (Fil. 1:6).

In het laatste hoofdstuk van het Boek Ruth zien wij wat Boaz voor Ruth deed. Hierbij speelde Ruth geen enkele rol. Boaz was alleen toen hij 'naar de poort ging' (4:1). De poort was de plaats waar recht werd gesproken. Want er moest aan het recht voldaan worden, voordat Ruth gezegend kon worden en Boaz zijn plannen kon verwezenlijken. Bij de poort kwam Boaz tegemoet aan elke moeilijkheid en maakte hij alles in orde. Hij riep er getuigen bij en verzocht hen daar te gaan zitten. Zij hoefden alleen te getuigen dat de eerste lossen zijn werk niet kon doen. Tegelijkertijd waren zij er getuigen van dat alle aanspraken waren erkend en aan was voldaan.

Dit is in type het machtige werk van onze Verlosser, Die alleen 'naar de poort' ging, de plaats van het oordeel. Daar op het kruis heeft Hij alles in orde gemaakt wat tussen de gelovige en God in stond. Daar heeft Hij aangetoond dat het voor de wet onmogelijk was onze zaken te behartigen. Maar Hij heeft wel in alle opzichten de rechtvaardige eis van de wet erkend en eraan voldaan, terwijl Hij 'de schuldbrief die tegen ons getuigde door zijn inzetten en die tegen ons was, heeft uitgewist' (Kol. 2:14).

Zo werd elke hindernis uit de weg geruimd en de huwelijksdag brak aan: '... toen nam Boaz Ruth en zij werd hem tot vrouw' (4:13). 'En al het volk dat in de poort was, en de oudsten zeiden: Wij zijn getuigen' (4:11). Zij zagen de zegen die Ruth ten deel viel en schreven aan Boaz de kracht en de eer toe, want zij zeiden tegen hem: 'Handel kloek in Efrata en maak u een naam in Bethlehem' (4:11).

Het slot van de geschiedenis van Ruth is een prachtige voorafschaduwing van die heerlijke dag waarop de Gemeente, de Verloofde van Christus, wacht (2 Kor. 11:2). Daarover staat in het boek Openbaring: '... de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereed gemaakt'. Als de profeet Johannes dit schitterende visioen ziet, hoort hij opnieuw als het ware de lof van 'al het volk dat in de poort was', maar nu zwelt het met oneindige kracht aan tot een machtig lied. Johannes hoorde het als een stem van een grote menigte, als van vele wateren en als van zware donderslagen, die zeiden: 'Halleluja! Want de Heer, onze God, de Almachtige, heeft Zijn koninklijke heerschappij aanvaard. Laten wij blij zijn en juichen en Hem de heerlijkheid geven' (Openb. 19:6-7).

De bruiloft van het Lam zal het resultaat zijn van de verzoening. De heerlijkheid is het antwoord op het kruis. Op die dag zal de bruid van Christus oneindig rijk gezegend worden, maar aan het Lam zal de heerlijkheid en de kracht worden toegeschreven. Maar er is meer: op die heerlijke dag zal de Heer Jezus om Zijn moeitevolle lijden de vruchten van Zijn werk 'tot verzadiging toe' zien (Jes. 53:11). Wij zullen in gerechtigheid Zijn aangezicht aanschouwen en bij het ontwaken ons verzadigen met Zijn beeld (Ps. 17:15).

Zijn kroon, Zijn eer - 't is alles uw;
o bruid, wees blij te moe.
Maar meer dan alle heerlijkheid:
Hij Zelf behoort u toe!

Geestelijke Liederen 44:6

Hamilton Smith

Uit: 'Groeien in genade' (het Bijbelboek Ruth)

door W.T.P. Wolston en H. Smith

te bestellen bij bestel@uhwdw.nl